

Гор.-Оръховица станала следъ моето ланско посещение административен център на новосъздадена околия, а скоро узнахъ също, че на чело на управлението ѝ се намира забавниятъ тръвненски мюдиръ хаджи Мустафа, чийто чуденъ нравъ азъ описахъ на друго място.

Колкото е възможно рано, споредъ ориенталските обичаи, азъ отздихъ за къмъ конака на мюдира. Тамъ видяхъ лично винаги веселия ефенди всрѣдъ множество книжа, а до него и хрътката и котката му; липсваше само стария циганинъ Али, за да се допълни картината, както бѣ въ Тръвна. Презъ неговата черна топчеста глава минаваха въ пъстра безредица множество нѣща, та и азъ тръбаше да дамъ отговоръ на безброй празни въпроси, преди да задоволя любопитството си, какъ Оръховица се издигнала изведенажъ отъ село въ градъ. Тази история изглежда доста забавна и хвърля превъходна свѣтлина върху турската администрация, така че не мога да я отмина мълкомъ. На друго място азъ разказахъ вече, какъ хаджи Мустафа като нѣкогашенъ чибукчия съ своите забавни шеги успѣлъ да стане толкозъ любимъ на мютесарифа Хайдаръ бей, че го възнаградилъ, като го направилъ началникъ на тръвненската околия. Обаче, Тръвна е отдалечена нѣколко часа отъ Търново и Хайдаръ бей може понасялъ отсѫтствието на своя винаги веселъ и съ чудновати шеги надаренъ Мустафа. Той копнѣлъ за него и тъй като мютесарифътъ може да си позволява много нѣщо, той успѣлъ да нареди, щото отъ петте населени места: Арбанаси, Калтинецъ, Лъсковецъ, Долна и Горна-Оръховица, намиращи се предъ портите на Търново, да се образува мюдилъкъ, чийто управление да се възложи на неговия необходимъ шегаджия Мустафа!

Наистина, Търновскиятъ окръгъ бѣ единъ отъ най-обширните български окръзи, но докато селищата край Осъмъ и сега, както и по-преди при всѣкакви разправии тръбвало съ голъма денгуба да търсятъ своето право въ далечното Търново, прищевката на единъ паша създала току до града му и до централното му управление въ сѫщия окръгъ една околия, чиято безсмисленост се хвърля въ очи, щомъ погледнешъ картата. Но най-после какъвъ паша би билъ пашата, ако не би се чувствуvalъ неограниченъ въ своето управление!

Моралистътъ Мидхатъ билъ далечъ въ Багдатъ, така че Хайдаръ могълъ да се позволи да издигне на своя разгонващъ скуката му любимецъ Мустафа едно тронче, близо до своя собственъ тронъ — и наистина, азъ разбирамъ това; защото приятельтъ хаджи Мустафа се отличава съ такива чудновати шеги, каквито рѣдко ще срещнете у друго човѣшко сѫщество! „А що да Ви изпратя отъ своята околия до година за Вашата изложба въ Виена? Може би български